

er Resultatet heraf. Vrede Medlemmer ville erindre, at der her til Folketinget Tid efter anden er fremkommet Andragender fra disse Grænsebeboere med Anmodning om Erstatning fra Statskassen for de dem ved denne Grænseregulering overgaaede Tab. Jeg skal ikke nærmere komme ind paa at omtale disse mange og store Ulemper, som Grænsereguleringen har medført for disse Beboere. Jeg skal kun hentyde til et enkelt Tilfælde, nemlig den fuldstændige Afspærring af Landgrænsen, der fandt Sted under Koleraepidemien i Hamborg 1892. Denne fuldstændige Afspærring af Landgrænsen foregik, som man vil have i Erindring, midt i Høstens Tid, og jeg vil henstille til ærede Medlemmer at tænke sig hensatte i en saadan Situation, hvor det forbliver forment en Landmand midt under Høsten baade selv at komme paa sin Mark, paa en stor Del af sin Ejendom og at føre sine Kreaturer derhen. Disse mange og i Virkeligheden store Ulemper have jo ogsaa medført store Tab for disse Grænsebeboere. Jeg ved nu ikke, om dette Forslag til Bevilling paa 11,100 Kr. i Virkeligheden skulde være i Stand til at dække disse Tab, men jeg forudsætter, at den højtærede Landbrugsminister, der har foretaget en alvorlig og grundig Undersøgelse af Forholdene derude, vil være kommen til et Resultat, som vi kunne acceptere. Jeg vil derfor tillade mig paa det bedste at anbefale dette Forslag til ærede Medlemmers Velvilje.

Solding: Jeg hørte for et Øjeblik siden det ærede Medlem for Sakstøbing (Rørdam) udtale sig om Forholdene paa Sølvgadens Kaserne, og da jeg i sin Tid har haft en Bataillon, 17de Bataillon, indkvarteret der, og der den Gang allerede viste sig hyppige Tegn til smitsomme Sygdomme, der greb temmelig stærkt om sig, har jeg fundet Anledning til at forlange Ordet for at udtale min Anskuelse, der rigtigndt gaar i stik modsat Retning af den af det ærede Medlem udtalte. Det kunde jo synes underligt, at jeg som Lægmand paa det Omraade vilde hævde mine Anskuelser mod en Læges, men det maa finde sin Begrundelse i, at jeg kender Forholdet paa Sølvgadens Kaserne, da jeg har været der i en Række af Aar, nøjere, end det ærede Medlem kan kende dem efter den korte Tid, han har været her i

Byen, dels som Folketingsmand, dels som Militærlæge. Det kan jo ikke være andet end overordentlig behageligt for den højtærede Krigsminister at høre den Udtalelse fra en Folketingsmand, og især fra en Folketingsmand fra det Parti, hvortil den ærede Taler hører, at vore militære Hospitaller ikke ere saa gode, som de burde være, thi det næste Skridt maa da være, at det ærede Medlem eller det Parti, hvortil han hører, kommer med Forslag om at forbedre Lokalteterne, idet de, drevene af den Kærlighed og Omhu, de have for de indskafte Soldater, ville gøre deres til, at de under Sygdomstilfælde kunne komme til at frekventere saa gode Hospitaller som vel muligt. Hvad nu angaar selve Anvendelsen af Sølvgadens Kaserne og den haarde Dom, han fælede, idet han sagde, at det vilde være uforvarligt at gøre det Forsøg, som Krigsbestyrelsen har fundet Anledning til at gøre i Aar med de indskafte Rekrutter, maa jeg sige, at det dog ligger temmelig nær, at man gør dette Forsøg, og hvorfor? For det første have de, der staa i Spidsen for Kasernebestyrelsen, Grund til at tro, at det slet ikke er Kasernens Skyld i og for sig, at disse Sygdomme komme der. Man mener, efter min Anskuelse fuldstændig med Rette, at Grunden til, at Sygdomme florere i denne Kaserne mere end i andre, er den, at den bliver beboet af Folk, der komme ind fra Landet, og som ikke ere vant til de Forhold, under hvilke de skulle leve, ikke i saa høj Grad ere vant til de kjøbenhavnske Forhold, som Kjøbenhavnernes egne Børn ere. Smitten viser sig at opstaa derved, at naar en eller to begynde at blive daarlige, angive de ikke deres Sygdom og komme saa sammen med deres Kammerater paa de Steder, hvor de færdes, hvorved Smitten altsaa bringes videre. Dette Smitsstof hentes efter al Sandsynlighed paa den Maade, at de Soldater, der have hjemme paa Landet, søge forskellige Beværtningssteder rundt omkring Kasernen, hvor det er umuligt for de militære Myndigheder at paase og kontrolere, at Anledningen til Smitte fjernes. Det har saaledes vist sig, at Folk have faaet Difteritis ved, at de i disse Knepper og Kælbere rundt omkring Kasernerne, hvor der sælges Ol, Grog o. s. v., benyttede fælles Tobakspiber. De saa nemlig